

tur gør det umuligt for borgerne at deltage i en fælles politisk dialog på samme måde, som man kan i Danmark og hvert enkelt af de andre delta-gerlande. I praksis vil en EU-forfatning forhindre borgerne i gennem fri meningsudveksling at nå frem til en samlet stillingtagen, der kan udmønte sig i politiske beslutninger, og – i yderste konsekvens – i en demokratisk udskiftning af Unionens magthavere.

Denne udvikling vil i meget vid udstrækning komme uforberedt for de europæiske befolkninger, ikke mindst i de nye medlemslande, hvoraf de tidligere socialistiske lande gennem de sidste 10-12 år har lagt mange kræfter i at opbygge demokratiske strukturer, der tog afstand fra tidligere tiders centralisering, tyranni og undertrykkelse, og som var baseret på folkelig opbakning.

Det meget stærke underskud af demokrati, der beklageligvis vil være kendetegnende for Den Europæiske Union, kan vise sig at blive en akilleshæl, der kan føre til betydelige skuffelser og rumme kimen til stærke brydninger medlemslandene imellem og mellem befolkningerne og magteliterne indbyrdes. Konsekvenserne kan vise sig at blive sammenbrud af mange af folkestyrets idealer i de enkelte medlemslande. Dette er et aspekt, der slet ikke er tilstrækkelig klarlagt eller overvejet i forbindelse med udvidelsen og unionsdannelsen.

Udvidelsen med 10 nye medlemslande – og en egentlig unionsdannelse på omtrent samme tid – er ganske givet en historisk begivenhed, men den er først og fremmest et historisk eksperiment, hvor indsatsen er medlemslandenes nationale suverænitet og selvrespekt, folkestyret, nærhedsprincippet og en lang række af de andre værdier, der ellers har præget hverdagen i det samarbejdende Europa.

Opgaven for ansvarlige politikere, partier og bevægelser overalt i de europæiske lande må være at værne om disse værdier. Dansk Folkeparti advarer om, at der ved den samtidige udvidelse af EU og etableringen af en unionsdannelse er en overhængende risiko for, at vigtige demokratiske værdier mistes.

2. Danmark har – i modsætning til andre EU-lande, særligt Tyskland og Østrig – valgt ikke at kræve en overgangsordning, for så vidt angår arbejdskraftindvandringen til Danmark fra de nye medlemslande. Dette betyder for Danmark og den danske befolkning en urimelig usikkerhed om konsekvenserne for arbejdsmarkedet

Dansk Folkeparti har gennem lang tid advaret om, at konsekvenserne for det danske arbejdsmarked kan blive alvorlige. Det gælder bl. a., fordi risikoen for løntryk og risikoen for udnyttelse af det danske velfærdssystem er reel. Dansk Folkeparti har den 11. december 2002 fremsat forslag til folketingsbeslutning om overgangsordning for Danmark ved EU's udvidelse mod øst (B 56). Forslaget går ud på, at Danmark bør forlange en overgangsordning, der ved den forestående udvidelse af EU sikrer, at arbejdskraft fra de nye medlemslande først kan opnå arbejdstilladelse i Danmark 7 år efter det pågældende lands optagelse i EU.

Der har på tidspunktet for betækningsafgivelsen endnu ikke kunnet samles et flertal for Dansk Folkepartis beslutningsforslag, men Dansk Folkeparti vil fortsat arbejde for at undersøge, om der kan samles et politisk flertal, der vil bakke op om at yde den danske befolkning og det danske arbejdsmarked den beskyttelse, der ligger i en 7-årig overgangsordning.

Neden for er kort opsummeret eksempler på oplysninger, der tyder på, at der består en reel risiko for det danske arbejdsmarked og danske lønmodtagere.

a. Den svenske rapport

Den svenske rapport (»EU's utvidning och arbetskraftens rörlighet«), der blev udarbejdet af en ekspertgruppe nedsat af den svenske regering, anbefalede, at borgere fra de nye lande ikke umiddelbart skulle have adgang til det svenske arbejdsmarked, men at der skal gælde særlige overgangsordninger. Rapporten peger på, at »useriøse erhvervsdrivende« kan udbyde fiktive job mod betaling. Job, som giver adgang til velfærdssystemet og sundhedssystemet på samme måde »som man i de forløbne år har solgt grupperejser ind i det svenske asylsystem«, skriver rapporten. 10 timers arbejde kan give 5 års velfærd til jobsøgeren og hele hans familie, inklusive egne og ægtefællens forældre, hvis der ikke er